

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Ус 21/2017
26.06.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Ивић, председника већа, Звездане Лутовац и Божицара Вујичића, чланова већа, са саветником Рајком Милијаш, као записничарем, решавајући сукоб надлежности између Првог основног суда у Београду и Управног суда, по тужби АА из ..., ..., против туженог Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије, Сектор за ученички и студентски стандард и инвестиције, у предмету ослобађања обавезе враћања студентског кредита, у нејавној седници већа одржаној дана 26.06.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој правној ствари стварно је **НАДЛЕЖАН** Први основни суд у Београду.

Образложење

Први основни суд у Београду је поднео захтев за решавање сукоба надлежности са Управним судом који се решењем 22 У 6900/16 од 02.11.2016. године огласио стварно ненадлежним за поступање по тужби АА из ... поднетој против решења Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије, Сектор за ученички и студентски стандард и инвестиције број 670-01-49/1/2016-05 од 21.03.2016. године, којим су одбијени захтеви за ослобађање од обавезе враћања студентског кредита корисницима кредита а међу којима је и тужилац.

Решавајући настали сукоб надлежности у смислу одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" 116/08... 40/15), по налажењу Врховног касационог суда, за решавање у овој правној ствари надлежан је Први основни суд у Београду на основу одредби члана 22. став 2. Закона о уређењу судова и члана 3. став 1. тачка 4. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава ("Службени гласник РС" 101/13).

Одредбом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова, прописано је да основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд.

Како је предмет тужбеног захтева поништај решења Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије, Сектор за ученички и студентски стандард и инвестиције, којим се одбијају захтеви за ослобађање од обавезе враћања

студентског кредита студентима којима је одобрен студентски кредит и који су са туженим закључили уговор о студентском кредиту, Врховни касациони суд налази да тужбом оспорено решење нема карактер управног акта, у смислу члана 4. Закона о управним споровима. Ово стога што је оспорено решење донето на основу чл. 4. и 5. уговора о студентском кредиту и члана 10. Закона о ученичком и студентском стандарду, те је у питању уговорни однос имовинскоправне природе који не представља управну већ грађанскоправну ствар, за чије решавање је надлежан основни суд.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова, решио као у диспозитиву овог решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 26.06.2017. године, Ус 21/2017

Записничар,
Рајка Милијаш,с.р.

Председник већа - судија,
Мирјана Ивић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић